

EXPUNERE DE MOTIVE

Deși proiectul de lege pe care vi-l supunem aprobării vizează o categorie mai largă de persoane beneficiare de asigurare gratuită prin efectul legii, în susținerea proiectului de lege anexat ne vom opri asupra unui singur segment din această categorie, și anume cel numit generic „refugiați” și ale căror drepturi compensatorii sunt prevăzute în Legea nr. 189/2000.

La art. 5 lit. a) din Legea nr. 189 se stipulează că persoanelor persecutate etnic în perioada 1940-1945 li se acordă *„a) asistență medicală și medicamente, în mod gratuit și prioritar, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizării”*. După cum se vede, acestei categorii de persoane Statul Român i-a acordat, printre altele, în mod gratuit, medicamente.

Indemnizațiile, medicamentele și celelalte drepturi conferite de Legea nr. 189/2000 acestei categorii de persoane se definesc (așa cum justiția română a statuat prin jurisprudența sa) în sintagma „drepturi compensatorii”, pentru persecuțiile etnice suferite de aceștia.

În actuala formulare a literei c) a art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, acordarea de medicamente gratuite este condiționată de nerealizarea unor alte venituri în afară de pensii și indemnizații, în flagrantă contradicție cu prevederile Legii nr. 189/2000 și ale Constituției României, deoarece face deosebire între persecutatul etnic, care are drept venit doar pensia și persecutatul etnic care, pe lângă pensie, mai realizează și un alt venit (poate, din închirierea unei camere din locuința sa, poate dintr-o normă parțială etc.).

Propunem următoarea comparație: un pensionar, fost persecutat politic, are o pensie de 2.500 lei, iar altul, tot persecutat, dar etnic, are o pensie de 300 lei și un venit realizat din închirierea unei camere în valoare de 100 lei sau un salariu de 300 lei, obținut din muncă la patron, în total, 600-700 lei. Primul primește medicamente gratuite, al doilea nu, potrivit actualei prevederi a Legii nr. 95/2006 art. 213 alin. (1) lit. c). Un asemenea lucru este inechitabil și imoral.

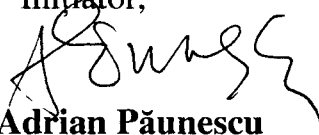
Pentru a-i ridica, pe toți cei amintiți aici, la condiția la care s-a gândit legiuitorul, e moral să ținem cont că, în general, numai pensionarii care au o pensie mică se mai încumetă să se angajeze, cu tot efortul supraomenesc la care îi obligă acest lucru.

Nu credem că la elaborarea și aprobarea Legii nr. 189/2000, s-a intenționat împărțirea absurdă a persecuțiilor etnic în mai multe categorii. Dovadă că Legea nr. 189/2000 acordă gratuități celor care au fost persecutați etnic, fără deosebire și condiționări.

Lecturând cu atenție art. 213 alin. (1) lit. c), dar și celelalte articole din Legea nr. 95/2006, referitoare la persoanele asigurate, observăm că ele sunt în contradicție cu Constituția, deoarece, modificând anumite texte care reglementează aceleași situații, din alte legi, nu se fac referiri la acele texte și nu se menționează dacă acestea se mențin sau se modifică, discriminându-se, astfel, între persoane din aceeași categorie de beneficiari.

Probabil că eroarea a fost posibilă și pentru că Legea nr. 95/2006 a fost aprobată la pachet, prin asumarea responsabilității Guvernului, fără să fi fost discutată, pe articole, în Parlament.

Pentru a îndrepta această eroare din articolul de lege arătat mai sus și care anulează drepturi, conferite, în mod just, unor categorii de cetățeni, drepturi care, în ansamblul lor, se constituie în „drepturi compensatorii”, pentru suferințe îndurate de-a lungul vieții pe motive etnice sau politice, propun prezentul proiect de lege.

Inițiator,
Senator
Adrian Păunescu